

La dramatització de contes populars catalans i marroquins, una proposta per a treballar l'oralitat amb els nouvinguts.

Kan ya ma kan

Montserrat Cendra

- **L'experiència va ser duta a terme:**
- **Curs 2004-2005, a l'IES Campclar: 90% d'alumnat castellanoparlant, ubicat en una barriada de Tarragona.**
- **Amb alumnat nouvingut, marroquí, arribat, de forma sobtada:**
- **1r contacte amb el català, a l'Aula d'Acollida, petita, amb pocs recursos i saturada d'alumnat.**
- **Dificultats per treballar l'oralitat tant a l'A.A, com a l'Aula Ordinària.**

- **Una alternativa :**
- **adaptar un Crèdit Variable de teatre als nouvinguts, per practicar tant la comprensió, com l'expressió oral.**
- **Un recurs:**
- **Les rondalles populars catalanes de transmissió oral (simplicitat argumental, fórmules reiteratives).**

El grup: 7 nouvinguts i 3 padrins.

Heterogeneïtat o homogeneïtat ?

- **Diferències d'escolarització notables (analfabets).**
- **Arribada esglaonada a casa nostra.**
- **Llengües: Àrab i Amazic (taixelhit, tarifit, amazic)**

- **Marroquins/nes.**

Desenvolupament

**1es sessions, centrades en la comprensió oral:
El rol de contacontes.**

- **La tria de rondalles:**
 - a) Simplicitat argumental.**
 - b) Vocabulari treballat a l'A.A.**
 - c) Presència de fórmules.**
 - d) Arrelament a la nostra tradició.**

El Patufet i La rateta que escombrava l'escaleta.

Contes enregistrats per diversificar la comprensió oral (i “avaluar-la” a la manera dels listennings).

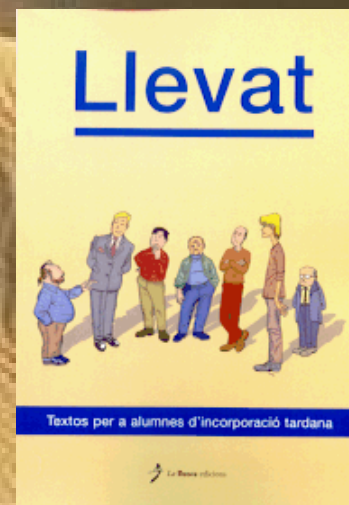
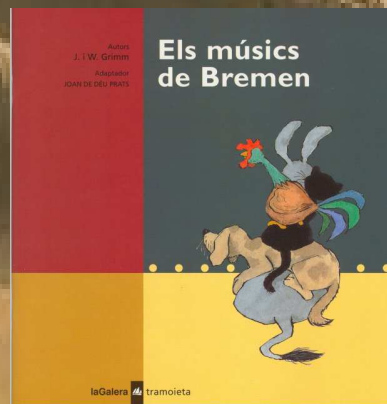
- També amb material a Internet.
- Aleshores no coneixia Contes per compartir de Quim Vilar.

Dificultats:

Falta de material adaptat als nouvinguts:

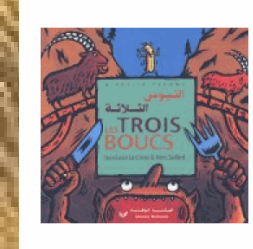
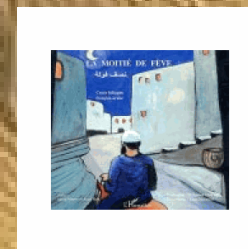
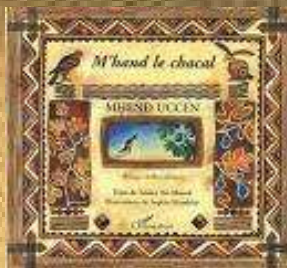
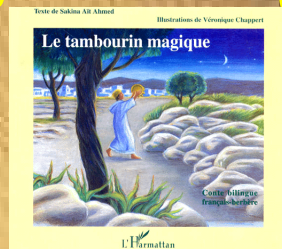
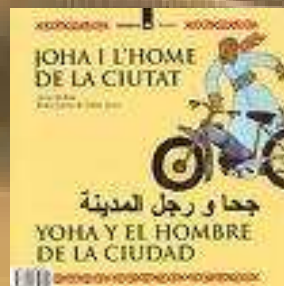
- a) Contes dramatitzats amb vocabulari massa complex i amb intervencions molt llargues.
- b) O bé material que encara no havia arribat a molts CRPS

Quant als contes del Marroc:

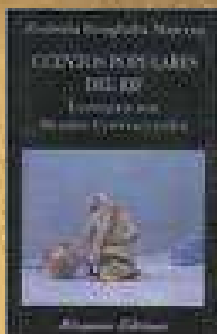
- Només hi havia la col·lecció del Minaret, trilingüe: català-castellà-àrab.
- En canvi, sí que hi havia molt material en francès, o bilingüe.

O d'altres recursos de més difícil accés que llavors no coneixia com:

- **Reculls en castellà d'editorials especialitzades.**

Una necessitat:

- Preparar un material propi:
- Adaptacions de contes com:
Els músics de Bremen o La caseta de sucre i de xocolata (Hansel i Gretel)
- Amb un vocabulari bàsic i el mateix nombre de personatges que d'alumnes.

Avaluació positiva perquè es van assolir els objectius previstos :

- Van perdre la por a verbalitzar el seu català bàsic.
- Van progressar notablement tant en la fluïdesa lingüística, com en la fonètica.
- Van conèixer mostres significatives de la nostra tradició rondallística que van aprendre a valorar.
- L'alumnat s'hi va implicar de forma general.
- El treball col.laboratiu va presidir l'aula, tant pel que fa als "padrins" lingüístics, com pel que fa als "padrins" de NEE (lectoescriptura)
- Es va crear un clima de confiança mútua professora-alumnat que va ser molt útil el curs següent, dins de l'aula ordinària.
- I a més a més:
- Van sentir-se dipositaris d'una tradició cultural pròpia que la professora va valorar, la qual cosa va contribuir a fomentar la seva pròpia autoestima cultural.

L'alteralitat: del “jo” al “vosaltres”

- Una nova proposta que incorpori els contes del Marroc a les nostres aules:
- A) tant a les d'Acollida.
- B) com a les nostres aules ordinàries multiculturals.
- Recursos:
www.contesdelmarroc.blogspot.com
- [Jo t'explico el Patufet, tu m'expliques l'Alí Babà](#)

Les eines que donen rigor científic:

- **Índex ATU: Aarne-Thompson-Uther.**
- ***Índex tipològic de la rondalla catalana* de Carme Oriol i Joan Pujol.**
- **Rondcat: cercador de la rondalla catalana elaborat des de la URV**

